

Syysilmat armeliaita motoristeille

Kuluvana syksynä motoristit ovat voineet nauttia poikkeuksellisen hyvistä ajo-olosuhteista. Tavallisesti syyskuun alkupuolella ilman lämpötila ja sateiden määrä päättävät useimpien motoristien aktiivisen ajokauden.

Onhan toki saatavana vedenpitäviä ajovarusteita, mutta varsinainen kipinä ajamiseen kyllä katoaa kylmyyden ja sateiden myötä.

Tällaista se on; mutta tosiasiat on tunnustettava.

Mutkateillä pikipaikat ja maalausmerkinnät muuttuvat liukkaiksi, kallistelusta

kurveissa tulee riskaapelim-paa urheilua.

Ajettaessa moottoripyörällä sateessa näkeminen heikkenee enemmän kuin ratin takana. Kypärän visiirin puhdistamien on vaikeaa, kun ainoa pyyhkin on oma hanska. Lisäksi pienikin hiekka visiirissä pyyhkimisen aikana naarmuttaa muovista visiiriä. Ilman kylmentyminen lisää myös visiirin huurtumisalttiutta. Toki näihinkin löytyy apuja, mutta kun varsinainen ajo into on jo kaikonnut, ei monikaan enää lähde ajamaan.

Motoristin varsinainen ajokausi jää Helsingin seudulla melko lyhyeksi. Jos lähdetään siitä, että ilman lämpötilan pitäisi olla lähempänä kymmentä kuin viittä

astetta, ei ajokausi ole kuin neljä tai viisi kuukautta.

Huhtikuussa yöt ovat vielä lähellä nolaa, mistä seuraa aamulla kylmä kyyti: noin viisi astetta. Illalla lämpö taas laskee, kun aurinko painuu mailleen.

Toukokuun aamu- ja iltalämmöt ovat jo kymmenen asteen luokkaa, jolloin motoilu on melko miellyttävää hyvillä ajovarusteilla.

Syyskuussa tavallisesti yölämpötilat taas laskevat alle viiden asteen.

Tänä vuonna kuitenkin olemme saaneet pitkän ja lämpimän ajokauden. Hyvä! Eikä siitä ainakaan vielä tarvitse maksaa edes veroa. Naatitaan!

Teksti ja kuva: Mikko Paaso